

6 januari 2013: ilja

Na 2 heerlijke weken vakantie, verwend worden, zon, zee en strand wordt het weer eens tijd om verder te gaan. We gaan pushpa, Kalita en Simon missen! In die 2 weken zijn ze goede vrienden geworden. Het afscheid valt ons dan ook zwaar, maar hen ook. We zijn nog de enige gasten in hun mooie guesthouse en speciaal voor ons staan ze vroeg op om het laatste ontbijt te verzorgen. Om kwart voor 8 zou de minivan ons komen ophalen. Nu verstrijkt de tijd met een kwartier, half uur, drie kwartier en een uur. Nu zie Pushpa dat dat soms wel normaal was maar na een uur vragen we haar toch even te bellen met de reisorganisatie. De chauffeur die ze aan de telefoon krijgt vertelt haar dat hij al onderweg is en dat wij [om 12 uur](#) op delijst staan. Verschrikt kijken we elkaar aan. Dan onderneemt pushpa direct actie en gaat het reisburo bellen. Hier wordt echter niet opgenomen. We besluiten zelf even langs te gaan rijden. We hebben tenslotte de brommer nog voor staan. We scheuren in 10 minuten naar het centrum en lopen het reisburo binnen. We vertellen ons verhaal en dan wordt er direct actie ondernomen, de chauffeur wordt gebeld en uitgeoeterd (althans dat denken we), en er wordt een taxi geregeld voor ons. Wow, dat is lekker. Maar de lol blijkt van korte duur, als je 20 mensen in een minivan kunt stoppen kun je ook 6 mensen in een taxi duwen. Gelukkig zitten we maar met z'n drieën op de achterbank, waarbij wij het grootste deel in beslag nemen, op de stoel van de chauffeur zitten ze met z'n tweeën. Ook de nodige pakketten en bagage moeten weer mee, maar al met al is de rit nog redelijk comfortabel. Na anderhalf uur komen we aan in kampot. We laten ons afzetten bij little garden guesthouse, waar we als oude bekenden worden ontvangen. We krijgen de kamer tegenover onze oude kamer. Bij de bakkerij, kampot pie and icecream, worden we ook weer hartelijk verwelkomd. Leuk is dat toch! We zien babette voorbijscheuren op de scooter en besluiten direct maar even gedag te gaan zeggen. Wat een vrolijk mens is dat toch, bruisend van energie. Ze nodigt ons uit om even bij haar op het balkon te gaan zitten en dan bespreken we het plan voor de middag. Om 16.00 uur gaat de school beginnen en ze wil om 15.00 uur vertrekken. Ze vertelt ons dat er meerdere mensen meegaan om ook de school te bekijken en mee te helpen. Hoe meer zielen hoe meer vreugd. We huren weer een scooter en staan om 15.00 uur klaar. We rijden met 4 scooters naar cambobabs, de naam van de school. Het is een kleine 20 minuten rijden over een behoorlijk stoffige weg en het ligt op het platteland. We worden enthousiast ontvangen door de kinderen. Van babette krijgen we een kleine rondleiding. De school ligt op een groot stuk land met wat hokken voor varkens en koeien. Er lopen kippen en honden rond. Er staat een huis op dat bestemd is voor de leraar en naast het huis is een semi-open klaslokaal met banken. Achter het huis staan opslagtanks voor water dat opgepompt wordt uit een vijver. Ook staan er grote aardewerk vazen die water bevatten. Dit water wordt gebruikt om voeten te wassen maar ook als drinkwater. Er is een toilet gemaakt achter de school, zodat de kinderen hun behoefte niet meer in de tuin hoeven te doen. Het land bestaat ook voor een deel uit rijstvelden en groentevelden. De kinderen helpen mee om de rijst en groenten te oogsten die weer worden gebruikt om de families eten te geven. Veel van deze kinderen eten alleen rijst en niets anders. Heel soms krijgen ze een beetje groenten en heeeeeeel soms wat kip. Het land waarop de school staat is van de buren en in bruikleen gegeven aan de school. Achter de school is nog een stukje land waar, met hulp van buitenlandse vrijwilligers,

een klein huisje van bamboe en bladeren is gebouwd. Dit huisje is voor de moeder van 1 van de kinderen omdat zij geen man meer heeft. Het huisje is erg eenvoudig en de koeien schijnen soms ook wat van de bladeren te eten waardoor het waarschijnlijk over een tijdje weer herbouwd moet worden. We zien dat de kinderen water halen om de groenten water te geven. Naast het huis met klaslokaal is een wit gebouwtje met nog 1 klaslokaal en daarachter een computerlokaal. Hier worden de kinderen de eerste beginselen van word en excel bijgebracht en leren ze omgaan met google en facebook. De leraren laten ons de lesboeken zien die ze zelf hebben gemaakt. Inmiddels is het 16.00 uur en zijn de eerste kinderen gearriveerd. Babette en de leraar geven allebei engelse les in de 2 lokalen. Het zijn de jongste kinderen die beginnen en het is erg leuk om te zien met hoeveel lol en enthousiasme er wordt lesgegeven. Je ziet dat de kids er echt veel plezier in hebben. De klassen hebben ongeveer 20 tot 30 kinderen. Aan het einde van de les wordt er voor het eerst bananen uitgedeeld aan de kinderen. Het is zo speciaal voor ze dat sommigen niet eens weten hoe je aan banaan moet eten. Babette moet dan ook uitleggen dat je eerst de schil moet verwijderen. Er zitten kinderen bij die de banaanjes in een keer naar binnen schrokken. Het hele schoolgebeuren is op vrijwilligersbasis en gratis voor de kinderen. Ze zijn niet verplicht om te komen maar omdat er zo leuk les wordt gegeven groeit het aantal leerlingen elk jaar aanzienlijk. Het uur erna is het de beurt voor de iets oudere leerlingen, de lessen worden nu iets moeilijker maar nog steeds wordt er spelenderwijs Engels geleerd. Babette introduceert 1 van de vrijwilligers die baletles komt geven aan de kids. Ze wordt met applaus ontvangen en moet natuurlijk iets voordoen. Dan wordt er weer verder gegaan met de gewone les. Remco staat alles te filmen en ik maak foto's. Wat is dit speciaal zeg! De video die Remco gaat maken van dit alles wordt een soort promotiefilmpje voor cambobabs. Zo kan Babette straks nog beter laten zien wat ze allemaal doet en hoe hard er geld nodig is om dit alles te kunnen doen. Je ziet dat zij en haar vriend dit echt vanuit hun hart doen en er enorm veel voldoening uit halen. Van de andere mensen die meezijn er is een fransman die een soortgelijk project wil opzetten in siem reap. Hij kijkt z'n ogen uit hoe dit allemaal reilt en zeilt en ziet babette echt als een voorbeeld. We horen van babette dat de kinderen op een dag ook allemaal een fiets hebben gekregen om zo naar school te kunnen fietsen. Wow. Inmiddels is klas 3 begonnen en de kinderen zijn nu inmiddels een jaar of 13/14. Nog steeds hebben ze allemaal er veel plezier in. Een aantal van hen zit in het computerlokaal te werken aan computeropdrachten. Om half zeven, het is inmiddels donker, besluiten we terug te keren naar kampot. Babette is nog bezig met engelse les aan de oudsten (16,17 en 18 jarigen) en we spreken af elkaar straks weer te zien in de rusty keyhole, een pub waar we met elkaar gaan eten. We rijden achter een stel fransen aan en besluiten Denise nog even gedag te gaan zeggen. Het is een leuk maar kort weerzien. En toch voelt het alsof we elkaar inmiddels al jaren kennen. Dan gaan we naar de pub, iedereen is inmiddels gearriveerd en met elkaar eten we spareribs met een biertje erbij. Remco filmt ondertussen nog een paar kinderen die na school aan de slag zijn gegaan bij een naastgelegen restaurant. Het is een mooie, gezellige afsluiting van een prachtige dag. Voor wie een kijkje wil nemen hoe de school eruitziet

:[http:// cambobabs.skynetblog.be](http://cambobabs.skynetblog.be) . Als je wilt sponsoren, hier word je geld echt goed besteed!! Zodra de film klaar is zullen we deze ook op de website zetten.

## **Cambobabs**

Geschreven door Remco & Ilja  
donderdag 09 januari 2014 11:29 -

---